

הים כמו באהבה

קטעי הקישור - גונן נשר, מתוך לעוף כמו בוב בימון, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2011
ליקטה: נילי דגן

ובדיוק ברגע הזה, של האמפתיה הנשית האחרונה בחיים היבשתיים שלי, נכנסתי אל מי הים. נורא התאמצתי בהתחלה, הג'ינס התמלא מים וחול ואצות, זה היה כבד, אבל כעבור מטרים נוספים כבר שחיתי.

אורציון ברתנא

הים כמו באהבה

הים כמו באהבה -
למרות הריח המקדים
יודעים אותו רק בשקבר לגמרי רטבים.

הים כמו באהבה -
נגר בין האצבעות, משאיר את היד המתאגרת
ריקה ורטבה.

הים כמו באהבה -
מי נוגע במי? מי בא אל מי? מי צף
ומי נושא על גבו?
ומי מטביע?

הים כמו באהבה -
פלףף הרבה מים
ובכל זאת אמות בצמא לפני שארנה.

הים כמו באהבה -
הרוח והעננים והצפרים
במערבלת ארטיק קרטיב.

הים כמו באהבה -
לתקע פגור מקל בפגור מדוזה
עסק רב-שאון, מתפשט מתפסים מתלבש
ושוב

מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן

מיליוני דגיגי כסף הקיפו אותי, שואלים את עצמם מי זו הנוכחות הזו, הערומה, אחר כך ראיתי אצות סבוכות, ירקרקות, נעות לקצב הגלים, כמו בתנועות כף יד של מנצח תזמורת סימפונית, טעם של מלח וצריבה התפשט בנחיריים ובושט ובחלל הפה.

אמוץ דפני

עיר שחורה

בנמל הדיג
בעיר ויזאג
במפרץ בנגל
הררי דגים פסופים
ברציפים
וסיעות עורכים
גל אחרי גל.
לאן נעלמו כל השחקנים?
ענתה זקנה אחת
קמוטה כרשת
"בעיר שחורה
עמוסת כשפים,
גם צפרים לבנות
עיפו מגשת".

מתוך זרימת הרקפות, עולם חדש 2014 (סופ"ש שירה 17)

מתוך הים כמו באהבה, ה. לייזיק-פארלאג 2011 (סופ"ש שירה 14)

אי־אפשר ממש לזכור תחושה, בכוח הזיכרון, אלא באמצעות תחושה, וזה בדיוק מה שקורה לי עכשיו, כאילו ההרגשה המלוחה הזאת, שאני מרגיש בשפתיים ובגרון ובעור הבטן ובדפנות העדינות של מערות האף ובעור התוף ובחניכיים הוורודות, ההרגשה של כאן ועכשיו היא זו שמעוררת ומחייה את הזמן המלוח.

ישראל בר-כוכב איי אנדמן

רק באיי אנדמן נוכל לשוב להיות מה שהיינו
בין סערות העתיד לבוא,
בינתיים יש להודות לאור השופע
ולאהבה שהיא אשר הידע את עצמו.
במתחזר הדם גאות ושלל
כמו בים ההדי
ממקום למקום מסייע הדם
עצב נסתר לאיי אנדמן.
רק ברגע האהבה תאבד הכבידה,
אחר כך תלמד הפיזיקה של הסבל.
הנפש כה בלתי צפויה,
כענן על איי אנדמן.

מתוך מחברת השמש, הוצאת קשב לשירה 2014 (סופ"ש שירה 16)

כבר לא רואים יבשה. רק כחול כהה למטה וכחול בהיר למעלה. בערך בעוד כשעתיים ירד הערב והמעבורת תהיה כמו גחלילית בודדה.

גיא פרל אהבתנו סערה

וכמו אלים יונים, גם אנו בוראים סופה
וטובעים
ומבקשים מקלט.

בבואה חולפת בעיניך:
דמות נחפזת,
קמורה,
מוזרה. זה אני?
כן. בראתי לי גוף של אדם וראש של
דג.

נמלט למערה.
שם נולדנו, שם נסתתר מזעם עצמנו,
שם תשקט הארץ ויקוו הפנים –
אז אחליף זימים בשפתיים.

מתוך יש נקודה מעל הראש שלך, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2013 (סופ"ש שירה 41)

מה שהיה צלול ונקי ברגעים הראשונים הפך לעכור, חולך, ירוק עם נגיעות של מכחול שחור, נקודות צהובות של חול ברזולוציה ירודה, כתמים בודדים, כתמים מחוברים, ולפתע כתם שחור גדול.

אורה עשהאל אהבה בנמיביה

עד שמצאה נפשה ספינה טרופה
בחוף נמיביה –
מקום בו הדיונות הצהבות
נפגשות ברזי הגלים.

בחול פזורות עצמות מחפשי יהלומים.
שפל מגלה שרידי אצות וצדפים,
השחפים המבקרים, מקורים, אברות,
כבר אינם עושים לה דבר.
רק המשפכים, קצף הים,
אל מול דיונות החול
המשתנות, הנשאות, האינסופיות.
צמחים המנסים לשלח שרשים,
להתפס במרחבי הקפלים הרפים,
הנשפכים ועוטפים נפש נרפאת.

כפות רגליה שוקעות
בין גרגרי החול, נכספות
לפרודות המלטפות עצבים
חשופים, מחפשים,
לאחר שעצים מכשפים
שלחו אליה זרועות בולעניות.
פטריות בשרניות, לחות,
הרטיבו ידיה בריר דביק –
שדות הפלגיות ערסלו את מזהה
בצבעי זריחה ושקיעה,
עד שמצאה
אהבה.

מתוך הולדת תמוז, ספרא 2013 (סופ"ש שירה 41)

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאתיים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.